

Joventut Atlètica Sabadell

BUTLLETÍ DIGITAL - N^o - 10

Carme Valero (Foto X.Ballart)

Any 2017

- Homenatge a Carme Valero
- Campionat d'Europa Veterà. Aarhus 2016
- Els lideratges imprescindibles
- Carme Valero. Premi "Runners World" com a millor atleta espanyola de la història
- Veterans J.A.S. Millor club nacional de relleus 2017
- 1r Campionat d'Espanya veterà 1966
- Ricard Rof, l'atleta sabadellenc amb més decatllons
- Campionat d'Espanya veterà Logronyo/Elx 2017

HOMENATGE A CARME VALERO

El passat 12 de novembre va tenir lloc un gran i emocionant homenatge a Carme Valero amb motiu de l'aniversari dels 40 anys dels seus títols mundials de cros. Fou en un llunyà 1976 i 1977, a la ciutat gal·lesa de Chepstow i a l'alemanya de Düsseldorf, ciutats en la que es va proclamar doble campiona del món de cros. Per commemorar tal gesta, 40 anys després, la Joventut Atlètica Sabadell li ha fet un ben merescut homenatge. L'Acte ha tingut lloc a l'Hotel Urpí i en el transcurs de la 40a Trobada d'exatletes, exentrenadors i exdirectius de la JAS.

Casualitat o no, el destí ha fet coincidir el 40è aniversari en revalidar el seu títol de campiona del món amb el 40è aniversari de l'inici de la primera Trobada d'atletes (en 1978 i en motiu de la 1a edició de la Marató Catalunya), i en la que els atletes locals en córrer aquella marató van instaurar una trobada anyal. Amb el temps, a l'afegir-se més atletes ja retirats, tal trobada es va reconvertir amb una trobada de exatletes, esdeveniment consolidat i que la JAS celebra any rere any per aquestes dates.

En el mateix Acte, és a on el club atorga les insígnies d'or i argent als socis amb 50 i 25 anys d'antiguitat a l'entitat. Malauradament, cap dels 3 socis van poder ser presents a l'Acte: Josep Utesà per qüestions d'edat i salut, Mariano Boy per haver-nos deixat recentment i víctima d'una llarga malaltia i Montse Mas per estar competint avui mateix al Cros Internacional d'Atapuerca (Burgos).

Just abans de l'homenatge, es va reproduir per una pantalla tot un extens reportatge de la trajectòria de fotos de l'evolució esportiva de la Carme Valero. Tal reportatge ha estat possible per l'aportació d'imatges per part de l'Albert Figuerola i del muntatge fet per en Primari Calvet. Algunes d'aquestes imatges, inèdites, però que ha fet emocionar a més d'un poder veure tal quantitat d'imatges sota una emotiva música de fons. Tal qual, presentat en un CD, fou lliurat a tots els assistents a l'Acte.

Josep Molins fa entrega d'una reproducció del diari que publicava la notícia

A l'Acte també hi va haver-hi presència del Club Natació Sabadell, amb el president Claudi Martí i l'expresident Carles Ruiz, per la vinculació que també té la Carme Valero amb el CNS. Josep Manel Piedrafita i Josep Asensio, ex Regidors d'Esports de l'Ajuntament de Sabadell, també van estar presents a l'Acte. Javier Moracho, finalista olímpic a Moscú'80 i medallista europeu en diverses ocasions, tampoc es va voler perdre l'esdeveniment. Així com alguns atletes de la generació de la Carme, tant en els seus inicis com atleta (final dècada dels anys 60) com en la seva etapa ja consolidada com atleta d'elit (anys 70). També cal ressaltar la presència de tots els presidents de la JAS dels darrers 50 anys: Primari Calvet, Antoni Ricart, Andreu Llovera, Josep Mª Antentas i Ricard Rof.

Amb la presència de 83 persones assistents a l'Acte, Josep Molins, actual president de la JAS, ha lliurat la insígnia d'or de l'entitat a Carme Valero en reconeixement a la seva trajectòria atlètica. Però aquest no ha estat l'únic guardó de l'homenatge. Una gran sorpresa, només coneguda pels organitzadors de l'homenatge, ha fet possible viure un dels moments més emotius de la llarga i exitosa etapa esportiva de la Carme. La Sala del Restaurant ja s'ha omplert amb més persones vingudes expressament a l'Acte previst per a continuació. L'aforament ja supera les 100 persones i hi ha expectació per saber com acabaria l'homenatge...

Javier Moracho amb Carme Valero

Carme Valero és cridada a pòdium (el pòdium de les Pistes és present a la Sala) i la seva mare i germanes li fan entrega de les medalles assolides al mundial de cros de 1976 a Rabat (bronze) i les dues medalles d'or assolides a Chepstow i Düsseldorf. Gran i majúscula sorpresa, principalment per la mateixa Carme, com per part dels altres assistents a l'Acte, per la senzilla raó que les medalles originals van ser extraviades fa més de 30 anys i després d'estar exposades en un Museu de Barcelona. Evidentment, es tracta d'una rèplica de les medalles originals, però ningú entenia res en tractar-se d'una història poc coneguda.

Gràcies a les gestions de Josep Mª Antentas amb els llegendaris Mariano Haro i José Manuel Abascal, posseïdors de medalles en els mateixos mundials que la Carme, ha permès reproduir amb molta cura tals medalles. Un cop fetes les respectives reproduccions de les medalles del 3 mundials, només era qüestió d'organitzar la Festa sota un gran secret i fer el lliurament de les medalles que la mateixa Carme ha rebut amb gran sorpresa i satisfacció.

Josep Mª Antentas entrega la rèplica de les medalles

Un gran i emotiu homenatge. Felicitats Carme !!!
Ricard Rof.

CAMPIONAT EUROPA VETERÀ (Aarhus, DEN)

Antoni González 3er i campió per equips

Del 27 de juliol fins al 6 d'agost, la ciutat danesa d'Aarhus (2a ciutat del país / 250.000 habitants) ha acollit la 20a edició del Campionat d'Europa Veterà. De fet, també va organitzar l'edició corresponent a l'any 2004 i, fruit de l'èxit d'aquell campionat, 13 anys més tard Aarhus torna a ser seu de l'uropeu. Lluny queda l'edició feta en 1978 a la ciutat italiana de Viareggio i que va suposar l'inici d'aquest campionat amb 1.193 participants.

En total, hi ha pres part 3.841 atletes (dels quals 459 espanyols) pertanyents a 39 països afiliats a la European Masters Athletics. Cal fer esment, i aplicant la normativa de la IAAF, Rússia no ha pogut prendre part en l'esdeveniment com a sanció pels recents casos de dopatge amagats per la Federació Russa d'Atletisme. Com a fora de concurs, atletes de cinc països d'altres continents (Argentina, Canadà, Estats Units, Nova Zelanda i Sud-àfrica) han pogut prendre part en aquest Campionat d'Europa. Lògicament, la participació d'atletes d'aquests 5 països, al ser fora de concurs no podien accedir a cap ronda classificatòria, és a dir, córrer només les eliminatòries sense opció de repesca per semifinal i/o final i, en el cas dels concursos, no accedir a la fase final dels 3 intents de millora. Aquesta novadora mesura, va permetre ampliar fins a 44 el total de països presents a Aarhus.

L'escenari principal a on s'han desenvolupat el màxim nombre de proves és el Ceres Park (abans conegut com a Aarhus Stadion). Un segon escenari (Viby) i situat als afores de la ciutat va permetre alternar proves en dos estadis atlètics, fet indispensable en un campionat d'aquesta envergadura. Per cert, en aquest mateix Estadi d'Aarhus, el qual té una capacitat de 19.500 seients, tant hi ha jugat la selecció espanyola de futbol en partit oficial com el Barça en partit amistós.

Ceres Park

Fent una mica de memòria... vull recordar l'agònic partit disputat per la "Roja" a Aarhus. Fou un 13 d'octubre de 2007 i amb motiu de la Fase de classificació per l'Eurocopa de 2008 (Àustria). Després d'un inici decebedor, la classificació de la

selecció espanyola per la Fase Final perillava envers Suècia i la mateixa Dinamarca. El partit disputat a Aarhus era clau pel futur de la selecció. Afortunadament, Espanya va guanyar (1-3) i a partir d'aquí va adreçar el rumb. Per cert, Espanya va guanyar aquell europeu....

En el transcurs de l'esdeveniment, la European Masters Athletics (EMA) va aprofitar per fer la seva Assemblea Extraordinària. L'alemany Kurt Kaschke, i actual President del EMA, surt reelegit davant la forta oposició per part de dues candidatures més. En el transcurs del mateix Acte, Fernando Marquina (Responsable Àrea Veteranos Real Federación Española de Atletismo) i en representació de la RFEA presenta els projectes pels 3 esdeveniments internacionals a celebrar en Espanya el proper any : Campionat d'Europa de pista coberta (Madrid), Campionat d'Europa de Ruta (Alacant) i Campionat del Món aire lliure (Màlaga). Espanya ha apostat fort per aquests campionats en territori espanyol el 2018, ja que mai s'havien celebrat aquests 3 campionats en un mateix país en el mateix any. Precisament, Kurt Kaschke i arrel visita a Sabadell a l'any passat, va manifestar a aquest propi mitjà de comunicació, que Sabadell reunia les condicions idònies per la celebració en un futur d'un Campionat d'Europa "indoor" i com a tal, hi donaria suport. Per cert, de cara a l'europeu del 2020 encara no hi ha seu...

Respecte a l'edició celebrada a Aarhus l'any 2004, cal ressaltar en l'elecció del segon estadi per encabir totes les proves de l'esdeveniment. Llavors fou Randers, ciutat situada a uns 40 kms d'Aarhus, tot un inconvenient pel desplaçament dels atletes per la distància entre totes dues ciutats. Per aquesta ocasió, s'ha disposat de l'estadi de Viby, situat a només 2,7 kms de l'estadi principal.

Estadi de Viby (panoràmica)

Un servei de transport gratuït pels atletes participants tipus llançadora unia els dos estadis. Estadi sense grades (de fet, sense cap seient) i de només 5 carrils. Curiosament, per la disputa de la prova dels 100 metres, només es poden aprofitar 4 carrers al no haver prolongació de la recta principal, doncs la pista només segueix l'anella. A Viby s'hi van disputar molts concursos, eliminatòries de 1.500

i finals de 5.000 i la marxa en pista. Per exemple, pels 5.000 metres marxa, es van disputar les 17 curses de totes les categories durant tot el dia, és a dir, des de les 8 del matí fins a les 8 del vespre.

Gràcies a la combinació de dos estadis, permet encabir millor totes les proves i disputar-se dins una hora "potable", doncs en altres campionats internacionals de veterans s'han hagut de celebrar proves passada la mitjanit. A Aarhus això fou possible, tot i que habitualment començava la jornada a les 8 del matí, la conclusió de les proves era entre les 7 i 8 de la tarda.

La mitja maratón fou la prova que va comptar amb més participació amb uns 500 atletes veterans del conjunt de totes les categories. De fet, fou la cursa més nombrosa, doncs es va disputar conjuntament amb l'Aarhus Half Marathon, mitja maratón de caràcter popular (previ pagament de 65 euros) i en la que hi van prendre part uns 5.000 corredors més. Amb sortida i arribada al mateix estadi de Ceres Park, la cursa feia un recorregut totalment urbà pel mig de la ciutat i passant per llocs emblemàtics com la catedral de Sant Clement (Domkirken), l'església més grossa de Dinamarca i el primer edifici fet de totxo a la península de Jutlandia d'estil romànic a l'any 1201.

La cursa de la marxa en Ruta es va fer en un circuit d'un kilòmetre al voltant del mateix estadi amb sortida i arribada a l'avinguda principal (Stadion Allé). Es van disputar dues curses: totes les dones juntes per fer els 10 kms i tots els homes per fer els 20. Aquí fou on l'organització va badar al posar només 5 jutges per controlar un circuit d'un kilòmetre. Tal com es va veure, alguns marxadors anaven trotant a l'algunes parts del recorregut...

Antonio González (20 km.m.)

Un cop més es va posar de manifest la complexitat de confeccionar els respectius equips nacionals de relleus. El fet de poder "baixar" de categoria (l'edat del més jove condiona la categoria de l'equip) fa que hi hagin més possibilitats de combinacions d'equips possibles i, a la vegada, més discrepàncies de criteris.

En el cas de la delegació espanyola, és en Fernando Marquina qui fa la selecció sota una llista en la qual s'apunta qualsevol interessat en formar part de l'equip nacional. Sempre hi ha diferents punts de vista i és difícil aconseguir a tothom. Com a exemple, el cas dels italians en aquest campionat: sembla que es van barallar entre ells i pocs equips de relleus va presentar Itàlia.

A Ceres Park, la zona d'escalfament estava situada a l'exterior de l'Estadi, just a uns 200 metres a l'anomenat recinte de Marselisborghallen, ampli edifici que disposava d'una recta de tartà de 60 metres (6 carrers). Algunes delegacions, com l'espanyola, aprofitaven aquest espai per oferir massatges als seus atletes. L'eficient i trempat Carlos va "arreglar" a més d'un atleta per completar el seu campionat.

Montse Paños, al centre, amb la resta d'atletes de la pentatló de llançaments

La meteorologia va influir en la consecució de millors marques en el transcurs dels 11 dies que va durar el Campionat. El temps fou capritxós i canviava cada mitja hora: d'un dia assolellat, es passava de cop i volta a un dia ennuvolat, llavors ventós i finalment plujós per tornar a sortir el Sol al cap d'una estona. A aquestes condicions, cal afegir el fred, doncs habitualment la temperatura fou d'uns 14 graus i no va arribar mai als 20 graus quan sortia el Sol. Es passava de la calor al fred en qüestió de minuts. Acostumats a aquesta situació per aquelles latituds, les proves en van veure afectades, doncs en poques ocasions (pluja forta) es va aturar la competició. Inclús, i encara que ploqués, les sortides a pista eren per a tots els atletes al mateix temps, en lloc de fer-ho sèrie per sèrie. Evidentment, els participants de les últimes sèries corrien xops...

En conjunt ha estat un campionat ben organitzat i amb voluntaris molt amables però, crisi o no, ha estat un campionat de mancances notables. Per començar, els participants no vàrem gaudir del tradicional servei de transport local gratuït

pels 11 dies de competició. Evidentment, va haver-hi moltes queixes, doncs cada trajecte de bus fins al centre de la ciutat (3 kms) costava 20 corones daneses (2.65 euros). Ja sabem que això no és una ruïna, però sempre s'havia interpretat com un detall de cara als participants per afavorir el seu desplaçament cap a l'estadi i per visitar la mateixa ciutat...

Altres mancances foren la nul·litat d'informació als marcadors electrònics de l'estadi. Les dues pantalles gegants només oferien publicitat sense oferir llistes de sortida ni resultats. Tampoc va haver-hi una programació de visites turístiques per la regió opcional pels que vulguin conèixer millor el país, ni un servei de consulta i compra de fotografies fetes pels professionals de l'organització. En disposar de bar a l'estadi, tampoc es va contractar un servei de càtering per l'avitual·lament dels mateixos atletes, fet que va provocar no poder menjar una mica millor tal com requereix una competició...

Fins a 4 atletes de la JAS es van desplaçar fins a Dinamarca: els llançadors Montse Paños (W50) i Ferran Alonso (M50), el marxador Antoni González (M55) i el polivalent Ricard Rof (M55). Tots quatre, atletes experimentats per la seva participació en diversos campionats internacionals.

Antoni González fou qui va obtenir una millor actuació al ser l'únic representant local en pujar a podi. Fou 3r en els 20 kms marxa en Ruta (1h48'55") en una cursa disputada sota unes exigents condicions meteorològiques canviants de pluja, fred, vent i sol. Tals alternances de clima, desorientava als atletes. Però aquest no fou l'únic ensurt que va patir González, ja que a uns $\frac{3}{4}$ de cursa, una jutgessa el va fer aturar per fer-lo fora del circuit al creure que ja tenia els 3 avisos, fet que suposa la desqualificació imminent. González li va ensenyar bé el seu dorsal fins que la jutgessa es va adonar del seu error i va poder reprendre la cursa.

Antoni Gonzalez. Pòdium M55 (3er) 20 kms. m. R.

Malgrat aquest incident, no va influir en el posterior desenvolupament de la cursa en estar lluny dels llocs capdavanters. González, i com a component de la selecció espanyola M35, també fou campió per equips per davant de França i Alemanya.

Ricard Rof, i com és ja habitual amb ell, és qui va ser el més competitiu en participar en diverses proves. Fou 11è en els 100 m tanques (19"27) i 21è en els 200 m llisos (27"11), i superant la millor marca de la temporada en totes dues proves. Registre de cert valor en els 200, doncs fou una cursa disputada sota la pluja i després de 4 sortides nul·les per fallida de pistola, fet que va suposar córrer xops i refredats. En el decatló també millora el seu registre i fou 9è (5.103 punts). Anecdòticament, fou el millor dels decatletes en el llançament de javelina al ser el guanyador de la prova (37,16m). El seu començament fou encoratjador, ja que gràcies al seu registre en els 100 m (13"18), i també millor marca de la temporada, Rof anava 5è després de la primera prova del decatló. Rof també fou seleccionat com a component del relleu 4 x 100. Conjuntament, amb el madrileny Francisco Sánchez, el malagueny Miguel Bandera i el barceloní Josep Cantó, van ser els escollits per disputar la Final de relleus. Espanya fou 5a i batent el rècord nacional (50"83) de la categoria (M55). Sens dubte, fou la cirereta al gran campionat fet per Rof.

Ricard Rof (dorsal 830). Equip relleus 4x100 M55 (5è i Rècord Espanya)

Dels llançadors, fou Montse Paños qui va obtenir una millor classificació al ser 7a en el concurs de martell (31,08m). Paños també fou 16a en el pentatló de llançaments (2.790 punts). Ferran Alonso fou 13è en el martell pesat (11,75m) i 21è en el martell (32,04m). Alonso també participa en la combinada de llançaments i a l'igual que Paños també assoleix el 16è lloc (2.376 punts) en el pentatló de llançaments. Cap dels dos va millorar les seves marques de l'any, però cal fer paler que van disputar les seves respectives proves sota estones de pluja intermitent, fet que provocava rrelliscades als cercles de llançament.

Fernando Alonso (esquerra)

Montse Paños

La delegació espanyola va obtenir el màxim nombre de medalles (92) de les 20 edicions fins ara disputades, sent el 7è país d'un medaller encapçalat per Alemanya (407), Gran Bretanya (208) i Finlàndia (118). De la mateixa manera que els jugadors de la "Roja" van sortir exitosos del seu matx contra Dinamarca (2007), ara, en aquest mateix estadi, els atletes espanyols també ho hem fet. Un trio de ciutats italianes dins la perifèria de Venècia (Jesolo, Caorle i Eraclea) acolliran el proper Campionat d'Europa. Venècia'2019 fou l'alternativa a l'haver perdut la votació per ser seu del proper mundial a celebrar a Màlaga el proper any. En totes dues fites, segur que hi haurà força atletes sabadellencs. I ho explicarem....

Ricard Rof

Arribada 100 M60

Centre ciutat. Mitja marató (pas km 9)

Centre ciutat (Domkirken). Mitja marató.

L'equip femeni relleus 4x400 celebra el 1r lloc aconseguit.

(Fotos cedides per R.Rof, M.Paños i F.Alonso)

Els lideratges imprescindibles de l'atletisme català.

Com a Llicenciat en Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport-Maestria d'Atletisme- , com a ex atleta durant la meva joventut i també com a persona durant molts anys vinculada professionalment al món de l'esport, puc afirmar amb rotunditat que l'esport al nostre país , ha tingut una evolució positiva i considerable en els darrers 25 anys, si prenem com a referència els Jocs Olímpics del 1992.

Millors instal·lacions esportives, més i millor docència de l'assignatura d'Educació Física a les escoles, augment de l'estructura i dels recursos econòmics de les Federacions Esportives, evolució del patrocini esportiu, espectacular creixement de la pràctica esportiva per part de la població, etc.

Les dades de l'Observatori Català de l'Esport són molt extenses i alhora contundents.

Així com les diferents administracions han posat les bases perquè aquesta evolució hagi estat positiva, en molts esports com ara l'atletisme , l'èxit es basa en els líders imprescindibles.

Aquests líders imprescindibles i en la meua opinió són els ENTRENADORS DE BASE dels clubs catalans.

Sense ells, la realitat i els èxits esportius que ara ens envolten seria impensable.

Al Vallès tenim un gran exemple.

Entrenadors com en Ramon Montllor, que gràcies a la seva dedicació altruista, metòdica, i entusiasta fan que l'esport d'aquest país tiri endavant.

Ramón Montllor a les pistes de Castellar (Autor desconegut)

Els seu lideratge va fer possible que amb la complicitat de polítics i amb l'impuls dels seus conciutadans, que el van recolzar, crear una escola d'atletisme

exemplar a Castellar del Vallès. Va aconseguir amb la seva empenta, la construcció de les pistes d'atletisme actuals.

Actualment , el podeu trobar a les pistes de la Joventut Atlètica de Sabadell. Son la seva segona casa.

Per les seves mans han passat un nombre altíssim d'atletes. Persones que sempre el recorden, perquè han compartit amb ell la seva formació com esportistes i com a persones.

Carme Valero, Xavi Ballester, Toni Creus, son noms units a l'atletisme i a Castellar.

En Ramon ha entrenat de tot. Atletes excepcionals i altres de no tant nivel.

Però en la seva filosofia, ell creu en que el mèrit de l'atleta i de cada entrenador es la millora individual. La qüestió es esgarrapar segons al cronòmetre, independentment que les teves condicions esportives de partida siguin millors o pitjors.

I això , només ho fan els ENTRENADORS DE BASE. La seva tasca no té preu.

La majoria de vegades aquests entrenadors com en Ramon , no tenen el reconeixement que es mereixen .

Fa més de 20 anys que entrenadors del prestigi de Gregorio Rojo, Manuel Pascua Piqueras o Jaime Enciso , em parlaven molt i molt bé de les tècniques d'entrenament d'un tal Ramon Montllor. Ells coma entrenadors van ser reconeguts perquè van escollir el camí d'entrenar als atletes d'èlit. En Ramon, no.

En Ramon estava a l'esport de base. En Ramon segueix a l'esport de base.

Un entrenador gallec com Angel Bullago, publicava fa uns dies un article molt interessant a la web foroatletismo.com

Cito textual alguns fragments del seu article.

“Ignacio Fontes, Adrián Ben, Miguel González, Jordi Torrents, Lucía Rodríguez o Celia Antón en el medio fondo y fondo son algunos de los nombres propios que se han ganado, con trabajo y sacrificio, el derecho a ser reconocidos como los dignos sucesores de los grandes especialistas de este bello deporte”.

“Cuando el joven atleta llega a la cima o destaca, nadie se acuerda de sus entrenadores de base. El mérito se va para los que tienen en la actualidad. Da igual que lleven entrenando con ellos cinco meses, el mérito siempre recae en sus hombros y así se encarga la prensa de hacérselo saber a los aficionados.

Todos ellos están en grandes manos, con grandes profesionales de este deporte, técnicos con muchos años de experiencia, sobre todo en alto rendimiento. Han llevado a atletas a grandes marcas, a récords, a grandes campeonatos y hasta a los Juegos Olímpicos. Pero para que un atleta llegue hasta ellos, la labor del técnico de base es necesaria. Sin trabajo de base, sin formación, no hay alto rendimiento.

*¿Cuánto se escribió en medios y redes sobre el hecho de que **Jordi Torrents** comenzara a trabajar en el grupo de **Jama Aden**? Nadie se aventuró a mencionar ni una sola vez a **Ramón Montllor**, el entrenador que se encargó de llevar a Jordi al quinto puesto en los Juegos Olímpicos de la Juventud de Nanjing. Ahora, tras esa etapa, Jordi entrena bajo las órdenes de **María Carbo**.*

Gracies Angel. Es pot dir més alt, però no més clar.

Quan arribo a les pistes i el saludo , faig un gest amb el cap. Per mi, és una mena de reverència. Es la meva manera de demostrar-li el meu apreci i el meu reconeixement.

L'esport català té un deute. **Molts atletes també** . Que no s'oblidin. Una, cent , mil vegades gràcies als ENTRENADORS DE BASE. Es el mínim que demanen. Perquè s'ho mereixen. Perquè s'ho han guanyat. Ells i només ells son els veritables LIDERS IMPRESCINDIBLES.

A tots ells i a tu Ramon en particular. Moltes gràcies.

Jordi Armengol i Umbert.

Llicenciat en Ciències de l'Activitat i l'Esport.

Maestria. Atletisme

Col.legiat COPLEFC 4669

CARME VALERO, PREMI "RUNNER'S WORLD" COM A MILLOR ATLETA ESPANYOLA DE L'HISTÒRIA.

La revista anglesa "Athletics Weekly" en el seu número-comentari referent al Campionat del Món de cros de l'any 1976 deia el següent. " Fa pocs anys ningú podia imaginar-se, seriosament una noia espanyola guanyant un gran títol internacional. L'atletisme espanyol femení estava mal vist per l'estat i per l'església abans de la meitat dels anys seixanta. Això porta temps per establir-lo com un nou esport. Amb Carme Valero, 20 anys, Espanya ha trobat la seva primera estrella femenina".

El passat 8 de juny, la revista atlètica espanyola " Runner's World" li atorgava el Premi a la millor atleta espanyola de la història, hem d'entendre com a corredora. Fermín Cacho fos premiat com el millor atleta espanyol.

No va ser el primer premi que rebia la Carme. Abans va ser considerada la Millor Esportista Espanyola els anys de 1973-1975-1976 i 1977. Té, així mateix, la Medalla al Mèrit Esportiu de la Generalitat de Catalunya (2003) i la del "Mérito Deportivo del Consejo Superior de Deportes". La Federació Internacional d'Atletisme (IAAF) li va donar el guardó com la Millor Atleta Espanyola del Segle XX. Amb resultats i marques com a testimoni l'Asociación Española de Estadísticos va fer el mateix que el màxim organisme que regeix l'atletisme mundial.

CARME VALERO OMEDES va néixer a Castellserás (Terol) el 4 d'octubre de 1955. En pocs mesos la seva família va anar a viure a Cerdanyola del Vallès i dotze anys després a Sabadell. Va ser aquí i de la mà de Pep Molins i també de José Pro i del seu club; Joventut Atlètica Sabadell, a on va començar tot.

La seva dèria per córrer no tenia límits i fins i tot plorava quan li deien que ja ni hi havia prou per aquell dia. Va participar en la Jean Bouin del 1968 amb nom d'una altra noia, ja que ella no tenia fitxa, va acabar la novena. Poques vegades més en la seva vida atlètica finalitzaria una cursa tan lluny de la guanyadora.

La seva capacitat d'entrenar era admirable. Ho feia amb nosaltres, els nois. Alternava els estudis, amb el treball –primer en un comerç d'esports, més tard en el sector de la banca- i la pràctica de la cursa peu. No importava si plovia, era fosc o si tocaven sèries de 400 m. a les 2 h. de la tarda a 35-40º en un mes de juliol. El que més li agradava eren les "tirades" llargues. Tot això la va portar abans dels 20 anys a dominar el mig fons i el cros en l'àmbit estatal. El camp a través era el seu "habitat" natural. El Campionat d'Espanya de cros juvenil es va instaurar el 1970 i ella va ser la primera guanyadora, com també ho va ser a l'any següent. El Campionat d'Espanya del 1972 es va disputar a Granollers, ella era júnior, però no hi havia títol oficial per aquesta categoria femenina, a la qual la Carme pertanyia. Va acabar segona, darrere de la llavors intocable Belén Azpeitia. L'atleta guipuscoana no la tornaria a guanyar mai més.

Gijón va ser la seu del Campionat el 1973. En una exhibició de força i de saber corre, en un dels circuits més enfangats que mai he conegut es va adjudicar el primer títol de campiona d'Espanya. En seguirien 7 més, l'últim el 1986.

“PIT I CUL“

Carme Valero, anava sumant títols a la pista, el cros, i a la pista coberta. Va debutar en el Campionat del Món de camp a través a Cambrigde (1972) en el lloc 31è, cosa que no li va agradar gens. Va anar millorant de mica en mica, essent 3a a Rabat (1975) sempre en la categoria absoluta. No hi havia les categories júnior ni sub-23 per les noies a llavors.

I arribem a Cheptow (País de Gal·les"), el 1976. En la xerrada prèvia al dia de la competició, el responsable de l'equip era Julio Bravo, un entrenador acceptat per uns quants i no tant per altres. A Bravo l'atletisme femení li sobrava i va començar ponderant les grans possibilitats de Mariano Haro en la cursa masculina; el treball d'equip que havien de fer els júnior i en arribar a les dones, les va sentenciar dient-les que totes eren unes "pechugonas y culonas" i per tant, poca cosa a fer tenien. Conec personalment a la Carme i m'imagino com això la va afectar.

A 300 m. del final d'una cursa de 4.500 m., Carme Valero portava uns 20 segons d'avantatge a la segona classificada i es va trobar cara a cara amb Julio Bravo que l'estava animant. Sense deixar de correr li va etzibar "Con qué culonas , eh !, ya hablaremos" Qui va fer segona, va ser la soviètica, Tatyana Kazankina. Aquell mateix any en els JJ.OO. de Montreal, la russa guanyaria l'or en els 800 m. i 1500 m. i quatre anys més tard a Moscou (1980), tornaria a ser primera en els 1500 m. Tampoc la tercera era una qualsevol. A part dels seus nacionals, la italiana Gabriella Dorio seria campiona olímpica dels 1500 m. a Los Angeles (1984).

No li van sortir bé a la Carme, els Jocs Olímpics de Montreal ni els 800 m. ni els 1500 m., distàncies en què va competir. Recuperada de la decepció torna el Cros i segueix guanyant a casa i a l'estranger, sempre en preparació per defensar el títol mundial. Ara ja no és una desconeguda en l'àmbit internacional.

Düsseldorf (Alemanya) és la seu del Campionat del Món del 1977. Als boscos de Can Deu i Togores a Sabadell i La Mola (Terrassa) han estat els seus camps d'entrenament i la cosa va funcionar. Les millors estan allà: la nord-americana Brown- guanyadora dos anys abans-, la francesa Debrouwer, l'anglesa Ford, i les soviètiques Romanova, Katyukova, Bondarchuk i particularment Lyudmila Bragina, campiona olímpica de 1500 m. a Munic (1972), a on va batre els rècord del món tres vegades; és a dir en les sèries, semifinal i final, deixant-lo en 4'01"04. Bragina vol acomiadar-se de l'alta competició amb aquest títol i ha preparat el campionat a consciència.

Carme Valero domina la situació i a 1200 m. del final canvia de ritme i se'n va de totes....menys de Bragina. La russa resisteix fins al segon canvi de la catalana i s'ha de conformar amb el segon lloc a dos segons d'una Carme que en acabar la cursa – d'uns 4500 m.-, confessava que" no em pensava que la tenia tan a prop."

AVANÇADA EN EL TEMPS.

Carme Valero va ser una avançada en el temps que li va tocar a viure com a esportista d'èlit. Per començar va haver de batallar amb la "Sección Femenina" un organisme franquista pel qual havien de passar totes les noies que volien fer esport o algunes altres activitats i indispensable per obtenir el passaport i sortir a l'estranger. Les seves contínues disputes amb les responsables de la " Sección Femenina", la qual reduïa a les dones a "sus labores", li van impossibilitar la tramitació d'aquest document. Va haver de posar-se la Casa Real per resoldre el tema. A la pràctica la Sección Femenina era el equivalent a la Organización Juvenil Española (OJE) en el sector masculí.

Amb la Real Federación Española de Atletismo, que presidia Juan Manuel De Hoz, més problemes. Les seves contínues reivindicacions anaven des de la confecció de la indumentària de la selecció espanyola molt "carca" de cara a l'equip femení, fins als premis econòmics per guanyar un Campionat del Món de Cros. Mentre en la categoria masculina, el premi era d'un milió de pessetes (6000 € d'ara), les noies els hi donaven 100.000 pessetes (600 €).

Va ser la primera atleta espanyola en disputar uns JJ. OO. (Montreal 1976). També va ser la primera dona a presentar-se a la presidència de la Federació Catalana d'Atletisme (2008). Va perdre davant Romà Cuyàs, però ella va marcar el camí.

El 13 de juny de 1992, va ser la primera rellevista – en nois va ser el regatista Miquel Noguer- de la flama olímpica acabada d'arribar a Empúries. Ho van fer en un recorregut de 30 minuts fins a L'Escala.

En tota la seva carrera esportiva no hi van haver, mai, beques, bosses d'estudis o plans ADO.

Hauria estat, també, la primera en corre la marató de Nova York(1977), ja que el fundador de la Marató de Barcelona (a llavors Marató de Catalunya), Ramon Olius a la seva tornada professional a casa nostra tenia l'encàrrec de portar-la a la prova nord-americana, d'acord amb Fred Lebow el creador de la marató de NYC. No va poder ser per lesions i altres problemes. No per això la Carme va desistir i ja com a corredora popular hi va participar i amb 44 anys (1999) la va acabar amb 3h. 13 min.

CARME VALERO EN NÚMEROS

Campionats de Catalunya en "indoor", aire lliure i cros, a part , aquest pot ser un resum de les seves grans prestacions:

1 participació en JJ.OO (1976) – 2 títols de campiona del món de cros (1976 i 1977) i un 3r. lloc (1975). 3 títols de 800 m., 7 de 1500 m., 4 de 3000 m. en Campionats d'Espanya a l'aire lliure. 8 títols estatals de cros. 25 vegades internacional.....

Josep Maria Antentas.

LAS ARDILLAS Y EL SABADELL: MEJORES CLUBS NACIONALES EN RELEVOS

Se puede considerar a la Joventut Atlètica Sabadell (hombres) y al Ardillas El Escorial (mujeres), como los mejores clubs nacionales en las pruebas de relevos a nivel veterano. No es una afirmación cualquiera, pues está basado a raíz de un estudio hecho de los resultados de todos los Campeonatos de España en que se ha disputado esta prueba a nivel de clubs.

Hasta el año 2009, la prueba de los relevos del Campeonato de España al aire libre se disputaba por Autonomías. A partir de la edición del 2010, se disputa por clubs (masculinos y femeninos). La participación de equipos aumentó al haber más clubs que Autonomías. A partir de aquí, siempre el campeonato ya se ha disputado per clubs. En pista cubierta, no se disputaba esta prueba, pero desde el año 2015, y fruto del éxito de esta prueba al aire libre, también se añadió la carrera de relevos al campeonato estatal "indoor".

Esta es la relación de Campeonatos de España en disputarse la prueba de relevos per clubs.

Sumando todos los pódiums obtenidos per todos los clubs en todas las categorías de veteranos posibles en los 8 Campeonatos de España al aire libre y en los 3 Campeonatos de España de pista cubierta, la Joventut Atlètica Sabadell (JAS) encabeza la clasificación en categoría masculina, tanto en número de títulos obtenidos (12) como en número de medallas (18). Mientras que en categoría femenina, son las Ardillas El Escorial en encabezar tal clasificación por títulos (7) y por medallas (8). En ambos casos, por delante de otros clubs nacionales de mayor prestigio al estar sus equipos absolutos en las respectivas Ligas de División de Honor o 1ª División Nacional.

Antequera 2016

Alcobendas 2015

Elx 2016

A continuación, se detalla toda la relación de clubs en haberse proclamado campeones de España en alguna categoría de veterano y todos los que han obtenido alguna medalla.

Aire libre (4x100 / 4x400)

2010 Arona
 2011 Águilas
 2012 Águilas
 2013 Vitoria
 2014 Huelva
 2015 Alcobendas
 2016 Elche
 2017 Elche

Pista Cubierta (4x200)

2015 San Sebastián
 2016 Antequera
 2017 Madrid

HOMBRES

Títulos

J.A. Sabadell	12
Playas de Castellón	10
C.E.A. Tenerife 1984	9
Canguro A.A.C.	8
A.A. Moratalaz	6
Muntanyenc Sant Cugat	5
A. D. Marathon	5
CAI Malagueño	5
Huracán Fent Cami	3
Lynze Parla	3
E.A.M.J. Playas Jandia	2
E.A.M.J. Fuerteventura	2
C.E. Universitari	2
C.A. Vic	1
Atletismo Alcorcón	1
A.M.A. Caja de Burgos	1
U.A. Terrassa	1
Camagc Atletismo	1
C.A. Benacantil	1
Ciudad de Motril	1
Atletismo Mijas	1

MUJERES

Títulos

Ardillas El Escorial	7
Atlético Fuenlabrada	5
Atletismo Arroyomolinos	5
Lynze Parla	5
Atlético Aranjuez	3
Atletismo Alcorcón	3
Grupo Atlético Navarra	3
Barcelona Atletisme	2
C.A. Nou Barris	2
C.E.A. Tenerife 1984	2
Grupo Oasis Tres Cantos	2
Playas de Castellón	2
Amistat Físio-Planet	1
C.D. Florentino Díaz Reig	1
Comesaña S.C.	1
E.A. Majadahonda	1
Km Ventiuno Elche	1

C.A. Sant Joan	1
Pratenc A.A.	1

Medallas

J.A. Sabadell	18
C.E.A. Tenerife 1984	15
Playas de Castellón	15
CAI Malagueño	14
Canguro A.A.C.	13
A. D. Marathon	6
A.A. Moratalaz	6
A.M.A. Caja de Burgos	6
C.A. Benacantil	6
Electro Rato Avilés Atletismo	6
Muntanyenc Sant Cugat	6
Huracán Fent Cami	5
Atletismo Mijas	4
C.A. Chapin Jerez	4
C.A. Sant Joan	4
U.A. Terrassa	4
Atletismo Alcorcón	3
C.E. Universitari	3
Grupo Atlético Navarra	3
Lynze Parla	3
Aguere Cajacanarias	2
Atlética Silva	2
C.A. Badia de Palma	2
Centre Esportiu Colivenc	2
E.A.M.J. Fuerteventura	2
E.A.M.J. Playas Jandia	2
Hinaco Monzón	2
Ajalkala	1
Aloña-Mendi K.E.	1
Atlético Fuenlabrada	1
Atletismo Bejerano	1
C.A. Elche Runners	1
C.A. Embutidos Montemayor	1
C.A. La Blanca	1
C.A. Valladolid U.V.	1
C.A. Vic	1
C.C. Tenerife Santa Cruz	1
Camagc Atletismo	1
Ciudad de Motril	1
Pratenc A.A.	1
Track Cross Road Team	1
U.C.A.M. Atlheo Cieza	1

Medallas

Ardillas El Escorial	8
Atletismo Arroyomolinos	7
Atletismo Alcorcón	6
Lynze Parla	6
Playas de Castellón	6
Atlético Aranjuez	5
Atletismo Fuenlabrada	5
C.E.A. Tenerife 1984	4
Barcelona Atletisme	3
Grupo Atlético Navarra	3
Grupo Oasis Tres Cantos	3
A.A. Móstoles	2
Amistat Físio-Planet	2
C.A. Florentino Diaz Reig	2
C.A. Nou Barris	2
Km Ventiuno Elche	2
Pratenc A.A.	2
San Pedro Atletismo	2
Atlética Silva	1
Atlético Renteria	1
Atletismo Mijas	1
Atletismo Samertolameu	1
Club Atletismo Sada	1
Comesaña S.C.	1
E.A. Majadahonda	1
Guadassuar Maskokotas	1
Run 04 Atletismo	1
Track Cross Road Team	1
U.C.A.M. Atlheo Cieza	1

- Publicat a la web de la RFEA (Atletismo Veterano)

Ricard Rof (Atleta JAS y miembro Asociación Española Estadísticos Atletismo)

1er Campionat d'Espanya de Veterans (1966)

Un llunyà 5 i 6 de novembre de 1966, va tenir lloc la primera edició d'un Campionat d'Espanya Veterà. Fou a les Pistes del Vallehermoso (Madrid) i es va desenvolupar en mig d'unes condicions difícils per la pràctica atlètica: fred i pluja. De fet, segons publica "Atletismo Español" (nº 139/140), la pluja caiguda els dies previs a la competició i inclús en el mateix transcurs d'aquesta, va fer que les pistes estiguessin gairebé impracticables.

En total hi van prendre part 32 atletes, i entre ells, només un parell de catalans: Francisco (o Francesc) Colomar Prades i Antonio (o Antoni) Espinós Folqué, tots dos de Tarragona. Curiosament, entre els atletes participants el mateix President de la Federació Espanyola, Rafael Cavero (campió en 200 metres tanques i sots campió en 80 metres tanques). I un altra curiositat entre els participants: Juan Manuel de Hoz (sots campió en 60 i 150 metres llisos), també fou (10 anys més tard) President de la RFEA.

Només es van disputar 15 proves entre les dues jornades. A continuació es detalla les proves de cada jornada i els respectius participants en cada prova:

1ª jornada : 60 m.ll. (7), pes (4), 1.000m.ll. (4), 200 m.t. (1), llargada (5) i javelina (3).

2ª jornada : 80 m.t. (4), alçada (2), 3.000 m.ll. (5), disc (3), 600 m.ll. (3), triple (3), 300 m.ll. (4), 150 m.ll. (3) i martell (4).

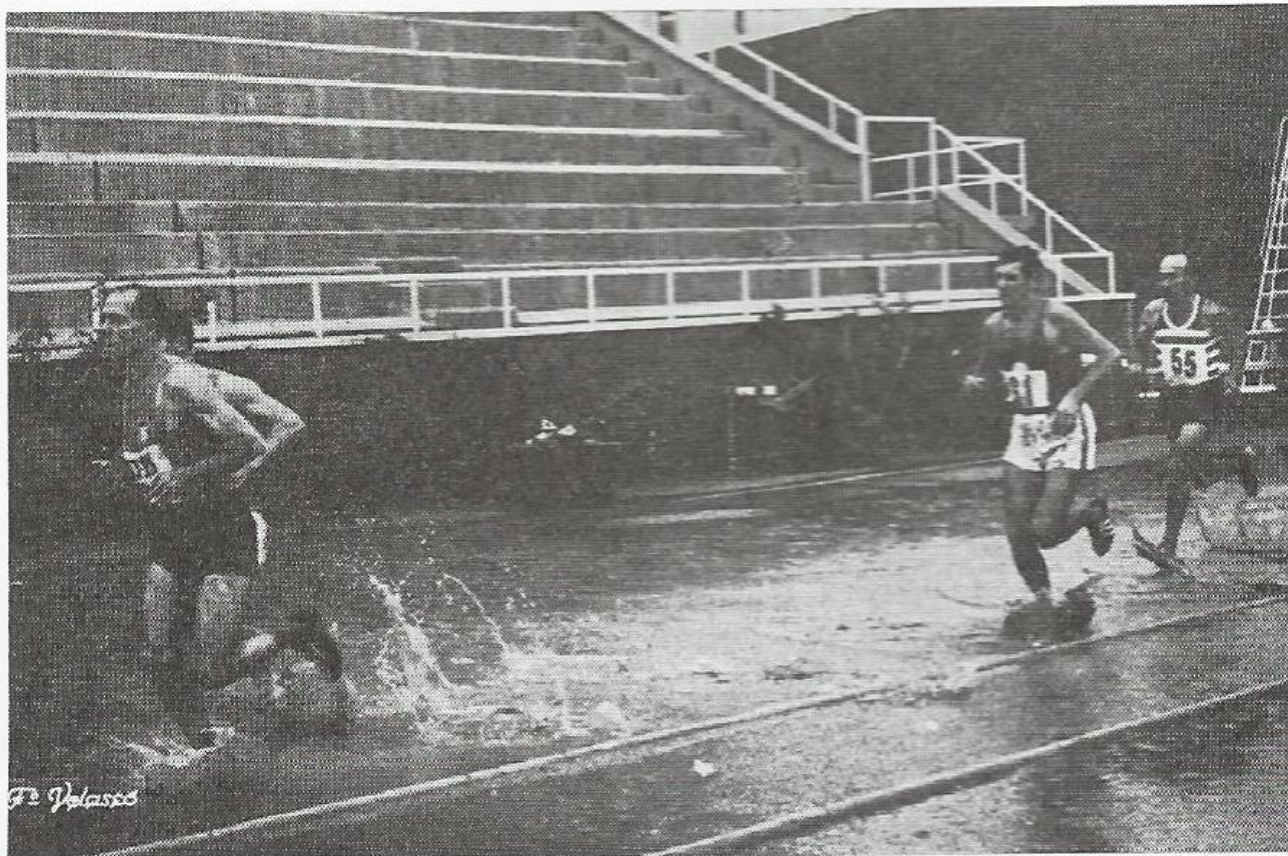
En la prova dels 60 metres llisos, es van disputar dues semifinals: una de 4 atletes i l'altre de 3 per eliminar-ne a un. Curiosament, un dels atletes classificats per la final, renuncia a participar i es repesca a l'atleta prèviament eliminat i disputa la final en lloc d'aquest. Coses del reglament d'aquella època...

En la final de 80 metros vallas intervino el actual presidente de la Federación Española, Rafael Cavero. El vencedor fue Pablo San Román, de cincuenta y tres años, que corrió en la primera calle.

Una altra particularitat d'aquest Campionat és que hi van prendre part atletes a partir de 30 anys i sense distinció de categories. És a dir, una única classificació entre tots els participants, sent el de més edat de 60 anys. De fet, quan es va disputar aquest Campionat, encara no existia cap tipus de reglament específic per a tal emergent categoria. Però, una cosa és evident, i tal com acaba l'autor del reportatge de "Atletismo Español":

"Los hombres que estuvieron en Vallehermoso los días 5 y 6 de noviembre de 1966, han puesto la primera piedra a tan grata competición..."

Chapoteando en el barro, como navegando por el agua que inundó las pistas, los participantes en la carrera de 3.000 metros lisos dieron buena prueba de su cariño al atletismo y de su afición sin límites, realmente ejemplares.

Els 3 primers de cada prova foren els següents :

60 m.ll	1er Albarrán (31) 7"8	2on de Hoz (37) 8"0	3er Uriarte (30) 8"0
150 m.ll.	1er Rancaño (30) 18"9	2on de Hoz (37) 19"5	3er Quintela (39) 22"5
300 m.ll.	1er Uriarte (30) 42"4	2on Mamblona (41) 43"1	3er J. Gómez (30) 46"2
600 m.ll.	1er Garcia (33) 1'47"8	2on L. Gómez (33) 1'51"6	3er Villaverde (37) 2'14"4
1.000 m.ll.	1er Olazábal (39) 3'07"07	2on F. Sánchez (37) 3'12"8	3er L. Gómez (33) 3'20"4
3.000 m.ll.	1er F.Sánchez(37) 10'33"2	2on Espinós (41) 10'38"2	3er Olazábal (39) 10'42"4
80 m.t.	1er Sanromán (53) 13"5	2on Cavero (36) 15"8	3er Ruiz-Bravo (34) 15"8
200 m.t.	1er Cavero (36) 36"6		
Alçada	1er J. Sánchez (56) 1,35	2on Simón (38) 1,35	
Llargada	1er Escoriaza (31) 5,88	2on Álvarez (35) 5,79	3r Albarrán (31) 5,02
Triple	1er Álvarez (35) 11,74	2on Escoriaza (31) 11,63	3er Utiel (42) 10,59

Pes (6)	1er Revilla (40) 12,71	2on Arderas (43) 12,60	3er Gómez (34) 11,02
Disc (1.5)	1er Celaya (56) 42,50	2on Revilla (40) 39,38	3er Chamizo (34) 28,68
Javelina (600)	1er Utiel (42) 39,26	2on Arderas (43) 29,88	3er Rodríguez (57) 23,22
Martell (6)	1er Celaya (56) 43,26	2on Colomar (44) 39,66	3er Allué (37) 34,54

Pòdiums històrics, ja que es tracta dels primers campions d'Espanya veterans de la història. Arran de la disputa d'aquest primer Campionat i de la reunió mantinguda entre els mateixos participants en el transcurs de l'esdeveniment, la Comissió Executiva de la Federació Espanyola decideix l'estructuració definitiva d'aquesta nova categoria. Així doncs, la categoria de veterans queda formada en dos grups: un que inclogui als exatletes entre 35 i 44 anys i l'altre pels de 45 anys cap amunt.

També es decideix les proves que es disputaran a cada grup. Així com l'alçada de la tanca (0,91) i els pes dels artefactes. Per cert, el mateix per als dos grups: pes (6), disc (1,5), javelina (600) i martell (6). Així doncs, les proves oficials per a cada grup, són les següents:

- de 35 a 44 : 60m, 150m, 300m, 1.000m, 3.000m, 200t, alçada, llargada, triple, pes, disc, javelina i martell.

- de 45 cap amunt : 50m, 600m, 2.000m, 80t, alçada, llargada, pes, disc, javelina i martell.

RECORDS DE ESPAÑA DE ATLETAS VETERANOS				
<i>Veteranos de treinta y cinco a cuarenta y cuatro años</i>				
60 m.	7.5	Juan Manuel de Hoz (Madrid)	30-10-66	Madrid
150 m.	18.8	Juan Manuel de Hoz (Madrid)	30-10-66	Madrid
300 m.	41.8	Manuel Olazábal (Guipúzcoa)	18- 9-66	San Sebastián
1.000 m.	2:57.6	Manuel Olazábal (Guipúzcoa)	16-10-66	San Sebastián
3.000 m.	10:33.2	Francisco Sánchez (Toledo)	6-11-66	Madrid
200 m. vallas	36.6	Rafael Caveró (Madrid)	5-11-66	Madrid
Altura	1.55	Miguel Lacunza (Guipúzcoa)	18- 9-66	San Sebastián
Longitud	5.79	Carlos Alvarez (Madrid)	5-11-66	Madrid
Triple	11.74	Carlos Alvarez (Madrid)	6-11-66	Madrid
Pértiga	2.70	Gustavo Masse (Guipúzcoa)	18- 9-66	San Sebastián
Peso	13.30	Ignacio Rivilla (Guipúzcoa)	16-10-66	San Sebastián
Disco	45.16	Francisco Szigriszt (Madrid)	30-10-66	Madrid
Jabalina	45.58	José Utiel (Guipúzcoa)	16-10-66	San Sebastián
Martillo	39.66	Francisco Colomar (Tarragona)	6-11-66	Madrid
<i>Veteranos de cuarenta y cinco años en adelante</i>				
50 m.	a establecer			
600 m.	a establecer			
2.000 m.	a establecer			
80 m. vallas	12.1	Pablo Sanromá (Guipúzcoa)	23-10-66	San Sebastián
Altura	1.40	Pablo Sanromá (Guipúzcoa)	16-10-66	San Sebastián
Longitud	4.61	José Sánchez (Santander)	11- 9-66	Torrelavega
Peso	12.04	José Luis Celaya (Vizcaya)	16-10-66	Bilbao
Disco	46.04	José Luis Celaya (Vizcaya)	16-10-66	Bilbao
Jabalina	38.98	José Luis Celaya (Vizcaya)	16-10-66	Bilbao
Martillo	43.26	José Luis Celaya (Vizcaya)	6-11-66	Madrid

NOTA.—La altura de las vallas en la prueba de 80 metros es de 91 centímetros, y en ambas categorías el peso y el martillo son de seis kilos, la jabalina de 600 gramos y el disco de kilo y medio.

Tots aquests acords van ser presentats per la Junta Directiva de la RFEA per ser aprovats en la següent Assemblea General, així com la creació de la taula de rècords d'aquesta categoria. Tot plegat fou aprovat i ja es publica la primera taula de rècords d'Espanya veterans segons les millors marques fetes l'any 1966.

Aquests foren els inicis de la nostra categoria. El primer campionat, els primers rècords, els primers reglaments, els primers acords... Des de llavors, molt ha plogut i molt ha canviat. I evidentment, amb una gran millora en tots els aspectes. De fet, el mateix autor del reportatge de "AE" (Luis Herrero) ja ho insinua en la seva crònica " El mérito principal de este Campeonato es que..en los años sucesivos irá tomando carácter hasta convertirse en un auténtico certamen nacional". I la va encertar...

Ricard Rof.

Ricard Rof : l'atleta sabadellenc amb més decatlons (32)

HEPTATLONS

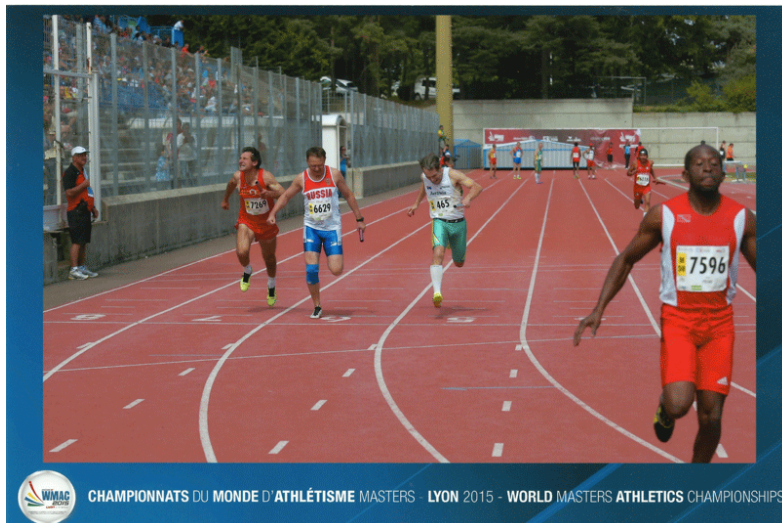
Ordre	Competició	Data	Lloc	Categoria	Punts IAAF	Punts VET	Posició	Obs.
1	Campionats Catalunya Abs.	22/01/2006	Vilafranca	M40	2.468		9	a

DECATLONS

Ordre	Competició	Data	Lloc	Categoria	Punts IAAF	Punts VET	Posició	Obs.
1	Campionats Sabadell Abs.	26/10/1980	Sabadell	JN	3.635		1	b
2	Campionats Sabadell Abs.	25/10/1981	Sabadell	PR	3.696		2	
3	Campionats Sabadell Abs.	31/10/1982	Sabadell	PR	3.954		1	
-	Campionats Sabadell Abs.	23/09/1990	Sabadell	SEN	ab.		-	
4	Campionats Espanya Vet.	17/07/2005	Logroño	M40		4.333	4	
5	Campionats Món Vet.	03/09/2005	San Sebastián	M40		4.033	21	
6	Campionats Espanya Vet.	04/06/2006	Murcia	M40		4.306	4	
7	Decatló Social	01/10/2006	Sabadell	M45	3.168	4.496	9	c
8	Campionats Espanya Vet.	03/06/2007	Monzón	M45		4.799	2	d
9	Decatló Social	01/10/2007	Sabadell	M45	3.141	4.457	11	
10	Campionat Espanya Vet.	01/06/2008	Cartagena	M45		4.277	1	
11	Campionats Espanya Vet.	31/05/2009	Alhama	M45		4.588	2	
12	Campionats Món Vet.	08/08/2009	Lahti (FIN)	M45		4.681	15	
13	Decatló Social	27/09/2009	Sabadell	M45	2.833	4.020	8	
14	Campionats Espanya Vet.	23/05/2010	Logroño	M45		4.502	2	
15	Campionats Catalunya Vet.	17/04/2011	Cambrils	M45		4.169	3	

16	Campionats Espanya Vet.	15/05/2011	Arona	M45	4.295	4	
17	Campionats Catalunya Vet.	03/06/2012	Cambrils	M50	4.830	2	e
18	Campionats Espanya Vet.	30/06/2012	Águilas	M50	4.879	1	f
19	Campionats Europa Vet.	25/08/2012	Zittau (GER)	M50	4.521	17	
20	Campionats Espanya Vet.	14/04/2013	Monzón	M50	4.590	2	
21	Campionats Catalunya Vet.	19/05/2013	Cambrils	M50	4.298	3	
22	Campionats Espanya Vet.	13/04/2014	Monzón	M50	4.219	3	
23	Campionats Catalunya Vet.	18/05/2014	Cambrils	M50	4.367	2	
24	Campionats Europa Vet.	31/07/2014	Izmir (TUR)	M50	4.612	9	
25	Campionats Espanya Vet.	12/04/2015	Durango	M50	4.336	3	
26	Campionats Catalunya Vet.	17/05/2015	Cambrils	M50	4.311	1	
27	Campionats Món Vet.	16/08/2015	Lyon (FRA)	M50	4.412	30	
28	Campionats Espanya Vet.	15/05/2016	Collado Villalba	M50	4.287	3	
29	Campionats Catalunya Vet.	17/07/2016	Cambrils	M50	3.787	3	
30	Campionats Espanya Vet.	14/05/2017	Logroño	M55	4.712	1	
31	Campionats Catalunya Vet.	18/06/2017	Cambrils	M55	4.736	1	
32	Campionats Europa Vet.	28/07/2017	Aarhus (DEN)	M55	5.103	9	g

Observacions :

a/ Inaugura Rècord de Sabadell Absolut. Fet a l'edat de 44 anys. Actualment encara vigent (antiguitat de més d'11 anys).

b/ Bat rècord de Sabadell junior per 75 punts.

c/ Bat rècord de Catalunya M45 per més de 500 punts.

d/ Millora el seu propi rècord de Catalunya M45.

e/ Supera el Rècord de Catalunya M50 per casi 1300 punts però altre atleta guanya la prova amb 64 punts més.

f/ Es queda a tan sols 15 punts de batre el rècord de Catalunya M50.

g/ 5è després de la primera prova (100). Guanyador del concurs de javelina.

Campionat d'Espanya Veterà de proves combinades

RICARD ROF CAMPIÓ EN DECATLÓ

I MONTSERRAT PAÑOS SOTS CAMPIONA EN PENTATLÓ

El passat cap de setmana va tenir lloc a Logronyo el Campionat d'Espanya Veterà de proves combinades, és a dir, la decatló masculina, l'heptatló femenina i la pentatló de llançaments tant per homes com per dones. Cal tenir present que aquesta ultima modalitat es disputa exclusivament a nivell veterà, ja que no està inclosa dins el calendari oficial de proves de la resta de categories atlètiques.

Fins a la capital de la Rioja es van desplaçar fins a 4 atletes de la JAS, obtenint sort diversa. La competició es va celebrar dins el Complex Esportiu de "Adarraga", recentment rehabilitat amb motiu del 50è aniversari de la inauguració del Frontó que dóna nom al Complex. Pistes, graderies i altres serveis, presentava un aspecte modern i envejable digne d'elogi.

Ricard Rof fou qui va obtenir la millor classificació al proclamar-se campió d'Espanya de la decatló en la categoria M55 amb una puntuació de 4.712 punts. Malgrat tot, no fou el guanyador de la prova, doncs l'atleta rus de Vladivostok, Valerly Kuzmichev, va actuar fora de concurs i sense opció a títol per la seva condició d'estranger. Kuzmichev, actual sots campió dels World Master Games fets a Auckland a principis d'any, lesionat va optar per l'abandonament en l'última prova (1500m). Tot i així, va obtenir 4.822 punts.

Cal destacar la gesta de Ricard Rof pel fet d'haver completat la seva decatló numero 30 dins la seva llarga trajectòria atlètica. Cap atleta sabadellenc ha disputat (i acabat) tants decatlons com ell. Prova olímpica i de cert simbolisme, no deixa de ser una fita anecdòtica valorable.

Montserrat Paños també va obtenir una actuació lloable al proclamar-se sots campiona de la pentatló de llançaments de la categoria W50 amb una puntuació de 2.978 punts. La campiona fou l'atleta local, Mª Pilar Alonso, qui amb un total de punts de 3.315 va batre el Rècord dels Campionats, fruit del nivell que va tenir la prova. La mateixa Montserrat Paños va batre el seu propi rècord de Catalunya amb 49 punts més.

Els altres dos representants de la JAS, tant en Ferran Alonso com Josep Gabarró, foren si-sens de la pentatló de llançaments de la seva categoria. Ferran Alonso (M50) va obtenir una puntuació de 2.494 punts, just a menys de 300 punts de posició de llocs de medalla. Mentre que Josep Gabarró (M35) amb una puntuació de 1.978 punts fou qui va estar més lluny dels llocs de podi, fruit de ser l'atleta més "gran" de la seva categoria amb 39 anys, estant a punt de competir amb la nova categoria (M40).

La cerimònia de lliurament de premis va comptar amb la presència de Carlota Castrejana, considerada com la millor atleta (masculí i femení) de la història de la Rioja. Campiona d'Europa en el salt de triple (Birmingham'2007), ha estat 4 cops olímpica. Com a component de la selecció espanyola de basquet va participar als Jocs de Barcelona'92 i va ser a partir de llavors quan va canviar d'esport i començar a practicar l'atletisme. Sent atleta va obtenir els seus millors èxits fins al punt d'encadenar 3 Olimpíades seguides més a partir de Sidney'2000 en la seva prova predilecta: el triple salt.

Campionats Espanya Veterans (Elx)

LA J.A.S. CAMPIONA EN RELLEUS

Elx va acollir la 52a edició dels Campionats d'Espanya Veterans repetint l'experiència de l'any anterior i amb ganes de tornar a ser seu per la pròxima edició. Fruit d'aquest interès, és la gran participació que sòl reunir aquest campionat estatal: més de mil atletes. Entre ells, un debut molt significatiu: el llegendari Antonio Peñalver (sots campió olímpic Barcelona'92) i que vol allargar la seva brillant carrera esportiva dins el món veterà.

Per la JAS va resultar un campionat excel·lent, obtenint el màxim nombre de medalles assolides en un Campionat d'Espanya. Fins a un total de 17 cops van pujar a podi els atletes locals. De tots els pòdiums, cal ressaltar l'assolit per l'equip de relleus M55 en proclamar-se campió d'Espanya de les dues curses de relleus. Un equip format per Ricard Rof, Rafael Garcia, Iñaki Garay i Marià Padrosa, van guanyar tant el relleu curt com el llarg. En el 4 x 100 batent en rècord de Catalunya per clubs (55"16) i en el 4 x 400 batent el rècord dels Campionats (4'29"92).

Individualment cal destacar la gran actuació de Monserrat Paños (W50) en assolir medalla en les 5 proves que va disputar. Campiona en martell, disc i martell pesat, sots campiona en pes i tercera en javelina. Portentosa exhibició: medalla en els 5 llançaments. Teresa Vegas (W60) fou un altre dels atletes que van pujar a dalt del pòdium: campiona en la cursa dels 5.000 metres.

Pilar Camarasa (W55) en martell, Joaquim Mas (M70) en els 800 metres llisos, Ricard Rof (M55) en les tanques altes i Josep Surroca (M45) en els 800, foren sots campions en les seves respectives proves. A més a més, Camarasa també fou 3a en martell pesat, Mas 3r en els 1.500 i Rof en els 100 metres llisos. Josep Permanyer (M70) fou l'altre medallista: 3r en els 200 i 400 metres llisos.

Teresa Estaun (W50) en els 5.000 metres marxa, Carina Figueras (W40) en martell i Ferran Alonso (M50) en martell pesat, van estar a punt d'assaborir l'èxit, doncs foren quarts en les seves respectives proves. Així com Josep Gabarró (M35), cinquè en llançament de martell. Altres atletes de la JAS en participar en el campionat sense assolir el pas de les seves respectives finals foren: Rafael Garcia Nuñez (M55), Iñaki Garay (M55), Francesc Castander (M45) i Manel Guillen (M40).

El proper gran esdeveniment pels atletes veterans serà el Campionat d'Europa que el disputarà a Aarhus (Dinamarca) del 27 de juliol al 6 d'agost i que comptarà amb la participació de 4 representants de la JAS. Sort a tots ells.

Ricard Rof

*FOTO Pòdium relleus equip JAS M55 (Padrosa-Garay-Garcia-Rof)

Coordinador Ricard Rof

Consell de redacció Ricard Rof - Francesc Carrión

Fotos cedides per l'arxiu J.A.S.- X.Ballart – F.Carrión – R.Rof – F.Alonso – M.Pañós

El butlletí està obert a la vostra col.laboració. Envieu-nos els vostres textos o fotografies per ser publicades.

La JAS també està present a la Viquipèdia / Wikipedia

Amb la col.laboració de:

Ajuntament
de Sabadell

